

PĂRTĂȘIA

Fr. Frank
Zurich 27.07.1986

.....Eu doresc ca înainte de rugăciune să citesc din Psalmul 118 de la versetul 13:

„Tu mă împingeai, ca să mă faci să cad, dar Domnul m-a ajutat. Domnul este tăria mea și pricina laudelor mele; El m-a mântuit. Strigăte de biruință și de mântuire se înalță în corturile celor neprihăniți: dreapta Domnului câștigă biruința! Dreapta Domnului se înalță; dreapta Domnului câștigă biruința! Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului. Domnul m-a pedepsit, da, dar nu m-a dat pradă morții. Deschideți-mi porțile neprihănirii, ca să intru și să laud pe Domnul. Iată poarta Domnului: pe ea intră cei neprihăniți. Te laud, pentru că m-ai ascultat, pentru că m-ai mântuit.”

Să ne ridicăm în picioare și să ne rugăm. Tatăl nostru ceresc, noi urmăm această cerință cu plăcere, noi o facem prin credință, noi dorim să trecem prin această ușă, pentru ca Ție să-Ți mulțumim, să ne închinăm înaintea Ta și să Te rugăm ca Tu să ne dăruiești binecuvântarea. Credinciosule Dumnezeu, Tu cunoști greutățile care ne mișcă, care ne sunt pe inimă, Tu cunoști toate cauzele de boală, toate necazurile, Tu știi ce purtăm pe inima noastră. Doamne, fie ca acest cuvânt să se împlinească: *„Dreapta Domnului este înălțată; Dreapta Domnului câștigă biruința!”* Astăzi, în mijlocul nostru, acest cuvânt să devină o realitate, noi pe Tine Te credem și noi Te rugăm vino și ajută-ne; iartă toate scăpările noastre, din gânduri, din cuvinte sau din faptele noastre. Doamne, dăruiește-ne har, fie ca noi să fim neprihăniți în Fața Ta prin credință în Isus Hristos care a devenit neprihănirea noastră. Credinciosule Domn, fii Tu cu noi, ridică-Ți Fața peste noi, vorbește cu noi, salvează, eliberează și confirmă-Ți Cuvântul prin semne și minuni. Fie ca noi să Te trăim din nou; o, Doamne noi credem, ajută necredinței noastre, pune-ne acum pe un nivel mai înalt, pentru ca grijile și necazurile de fiecare zi să le lăsăm în urma noastră și să putem fi adunați în prezența Ta cu toată ființa noastră. Doamne, noi Îți mulțumim pentru aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Vă rog să luați loc. Lui Dumnezeu Îi suntem de fiecare dată mulțumitori pentru că ne-am putut aduna aici ca să auzim Cuvântul Său și să ne lăsăm din nou binecuvântați. Mulți sunt cu siguranță în concediu, noi cu toții avem nevoie câteodată să ne odihnim, dar folosim orice posibilitate și suntem mulțumitori că încă mai putem să ne adunăm să ascultăm Cuvântul. Să cântăm câteva cântări și să trecem la cercetarea Cuvântului. ...Noi vrem ca voia lui Dumnezeu să se facă, ca să se poată spune ceea ce El ar spune dacă astăzi ar vorbi cu noi; să se facă ceea ce El ar fi făcut dacă El ar fi vizibil aici. Aceasta este dorința noastră sinceră, nu să avem un timp religios, ci să fim găsiți în voia lui Dumnezeu, iar Voia lui o aflăm din Cuvântul Său care ne este descoperit proaspăt de la tronul de har și în care suntem introduși prin

Duhul Sfânt. Dumnezeu a lăsat să fie spus prin proorocul Zaharia în Vechiul Testament: „*Nu prin putere, nici prin tărie se va face, ci prin Duhul Meu*”. Nu prin teologie, nici prin tărie ci prin Duhul lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul, el ne descoperă voia lui Dumnezeu și ne descoperă ceea ce s-a întâmplat la Golgota pentru mântuirea noastră.

Eu astăzi vreau să vorbesc despre cuvântul părtășie.

Acum două săptămâni, după ce am vorbit trei ceasuri și jumătate cu un frate, el m-a rugat să citesc un cuvânt care m-a atins în adâncul inimii mele. Din nou în fața ochilor mi-a fost arătat ce înseamnă părtășia cu Dumnezeu și unii cu alții, ca o mare familie a lui Dumnezeu în care să fim legați unii cu alții și împreună cu Dumnezeu. Înainte să încep vreau să recitesc cuvântul din Psalmul 118 și să scot ceva în relief. Versetul 18: „*Domnul m-a pedepsit, da, dar nu m-a dat pradă morții.*” Înainte psalmistul a strigat: „*Nu voi muri, ci voi trăi și voi povesti lucrările Domnului.*”

Omul nu este născut ca să moară și nu a fost creat ca să moară, omul este creat ca să trăiască, să trăiască împreună cu Dumnezeu o veșnicie. Așa cum știm, există numai Unul singur care are viața veșnică și acesta este Dumnezeu. Pentru ca să trăiască veșnic, omul despărțit de Dumnezeu trebuie să înțeleagă că a avut loc o împăcare, că zidul de despărțire a fost dat la o parte și Dumnezeu s-a împăcat cu omenirea prin moartea Fiului Său pe crucea de la Golgota.

În versetul 21 este scris: „*Te laud, pentru că m-ai ascultat, pentru că m-ai mântuit.*” Fie ca și noi să putem spune: „Eu Ți mulțumesc că m-ai ascultat.” Dumnezeu vrea să asculte, El va asculta dacă noi ne odihnim pe Cuvântul Său și primim prin credință făgăduințele Lui, atunci și noi Îl vom trăi pe Dumnezeu.

"Dreapta Domnului este înălțată; Dreapta Domnului câștigă biruința!" Dreapta Domnului face lucrări puternice, noi nu credem într-un Dumnezeu mort, ci într-un Dumnezeu viu care se descoperă, salvează, iartă, care aduce mântuire și noi știm din experiență cum L-am trăit pe Dumnezeu, în diferite feluri. Putem spune „Amin”? Prin har am avut putut să-L trăim pe Dumnezeu și vrem să-i încurajăm pe aceia care încă nu L-au trăit, ca ei să vină la El prin credință și să trăiască ajutorul și mântuirea Lui.

Cuvântul din 1 Ioan a fost citit în ultima adunare din RDG și pentru mine este o încurajare, de aceea vreau să-l citesc ca o încurajare pentru noi toți. 1Ioan 1:1-3 „*Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, pentru că viața a fost arătată și noi am văzut-o și mărturisim despre ea și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl și care ne-a fost descoperită; deci ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său Isus Hristos.*” Punctul principal este acela că oamenii care sunt trimiși de Dumnezeu ca să propovăduiască Cuvântul, trebuie să îi aducă în părtășie cu Dumnezeu pe cei care ascultă această propovăduire a Cuvântului. Accentul a fost pus pe această exprimare: „*...pentru ca și voi să aveți părtășie împreună cu noi.*” O părtășie între oameni care au primit har înaintea lui Dumnezeu, care L-au trăit, care cred Cuvântul Său și sunt aduși din nou în părtășie cu El.

Voi știți, dacă noi propovăduim Cuvântul, nouă ni se întâmplă ca la politicieni: unii sunt pentru, alții împotriva; unii primesc, ceilalți resping. Pur și simplu ești tot timpul sub critică; dar dacă oamenii sunt aduși în legătură cu Dumnezeu, atunci

aceasta este o părtășie lucrată prin Duhul lui Dumnezeu, nu doar până vin încercările, ci o părtășie fondată de Dumnezeu, adusă la viață prin Duhul Sfânt. O astfel de părtășie trebuie să-i zidească pe cei născuți prin Duhul, să-i lege cu Dumnezeu și unii cu alții.

„Ceea ce noi am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi.” Dacă prorocii și apostolii ar fi ascuns ceea ce lor le-a fost descoperit de către Dumnezeu, noi n-am fi știut nimic despre planul și voia lui Dumnezeu. Tot așa nu este posibil să-i respingi pe proroci și în același timp să primești pe Dumnezeu și să spui: „Da, noi Îl iubim pe Dumnezeu, dar pe trimișii Lui îi respingem.” Nu, părtășia cu Dumnezeu o cauți și o găsești acolo unde este respectată rânduiala divină. Nu poți trece pe lângă ceea ce face Dumnezeu și apoi să ai părtășie cu El.

Să o exprimăm mai clar. Ioan a spus: „Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta recunoaștem duhul adevărului de duhul rătăcirii.” (1Ioan 4:6). Un cuvânt foarte, foarte serios, aproape că am putea spune: „Ioane, tu îți atribui prea multă autoritate aici, tu pur și simplu spui că cine este din Dumnezeu te ascultă!” El a fost conștient și în același timp a fost sigur că el nu avea cuvântul și mesajul lui propriu, nu avea cunoștința lui proprie, ci el a știut că Dumnezeu vorbește prin el. Același lucru îl știau toți prorocii, apostolii și o știm și noi până în ziua de astăzi.

Dacă ne întoarcem la Faptele apostolilor, nici unul nu a putut spune că a avut părtășie cu Dumnezeu, dar a respins slujba lui Pavel și să poată spune: „Eu am părtășie cu Dumnezeu, ce nevoie am eu de tine.” Ioan scrie: „Noi vă propovăduim aceasta, ca voi să aveți părtășie cu noi, nu fără noi.” Să aveți părtășie cu noi prin Cuvânt și Duh, o părtășie divină trebuie să fie restituită pentru ca voi să aveți părtășie cu noi și cu aceia care au primit Cuvântul lui Dumnezeu. Nu este aderarea la o asociație religioasă, ci Adunarea întâilor născuți în care lucrurile divine fac ceva nou, o viață nouă; aceasta este părtășia sfinților, nu niște prefăcuți sau sfinți reci, ci niște oameni care cred în neprihănire și care au recunoscut că în viața noastră nu este nimic bun dar în același timp au înțeles că El, Domnul și Răscumpărătorul nostru, a fost făcut păcat pentru noi și vina noastră a fost pusă pe El ca să avem pace și prin rănilor lui suntem vindecați.

Citim mai departe de la versetul 5: „Vestea, (mesajul) pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim.” Eu pur și simplu trebuie să spun Amin și Aleluia! Acest mesaj pe care vi l-am propovăduit l-am auzit din gura Lui, Cuvântul pe care vi-l aducem vouă este Cuvântul care a ieșit din gura Lui. Eu vă mai citesc încă odată: „Vestea (Mesajul), pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim.” Nu cunoștința adusă sau făcută de-acasă, ci un Cuvânt al lui Dumnezeu, inspirație și descoperire divină, învățatură divină. Dacă Ioan, Pavel sau oricare altul a fost trimis să vorbească sau să scrie, ei au fost bărbați ai lui Dumnezeu călăuziți de Duhul Sfânt, străpunși de inspirația divină care nici n-au mai putut păstra propriile lor gândurile. Dumnezeu a venit peste ei, gândirea și vorbirea lor a fost pusă deoparte. Ei aveau pe „Așa vorbește Domnul.” Pentru noi Cuvântul lui Dumnezeu încă mai este Adevărul insuflat prin Duhul Sfânt, absolutul pentru toată veșnicia.

Același lucru îl putem spune despre mesajul divin din zilele noastre pe care l-am auzit: el vine de la Dumnezeu și de aceea credem acest mesaj pentru că îl putem reciti și verifica cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nimănui nu i se cere să creadă orbește un

lucru, ci așa după cum este scris, „Cercetați în Scriptură dacă lucrurile auzite sunt așa cum este scris.” Noi am făcut aceasta și putem spune că acesta este mesajul pe care l-am auzit de la El și pe care vi l-am propovăduit: „*Dumnezeu este lumină și în El nu este întuneric.*” Dacă noi spunem că avem părtășie cu El și totuși umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul. Cine Îi slujește cu adevărat lui Dumnezeu și Îl crede și ascultă Cuvântul Său, același Cuvântul îi devine o lumină pentru picioare și o lumină pe calea Lui, acolo se împlinește ceea ce a spus Domnul în Evanghelia lui Ioan: „*Cine Mă urmează pe Mine nu va rămâne în întuneric și va avea lumina vieții.*” Altfel nu se poate, Dumnezeu este lumină și cine ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și i se descoperă, la acela se aprinde lumina. Este scris: „*Aceia care au umblat în întuneric, au văzut o lumină strălucitoare.*” O lumină a lui Dumnezeu, descoperirea Cuvântului lui Dumnezeu, descoperirea voii Lui; aici este vorba de părtășie, părtășie cu Dumnezeu, părtășie unii cu alții. Nimeni nu poate spune: „Eu Îl iubesc pe Dumnezeu, dar pe fratele și pe sora nu o iubesc!” Cum Îl poate iubi pe Dumnezeu pe care nu Îl vede, iar pe fratele și sora pe care îi vede să nu îi iubească! Deci, o părtășie restituită de Dumnezeu unii cu alții și cu El.

Citesc din Faptele apostolilor capitolul 2:42: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în părtășia frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.*” Aceasta este mărturia din creștinismul primar, că ei stăruiau în învățătura apostolilor. Aceasta este important pentru părtășia dintre credincioși, deoarece cine va părăsi învățătura îi va lipsi șira spinării, atunci același îi lipsește fundamentul și zidește pe nisip. Ei stăruiau în învățătura apostolilor. Adevărata părtășie divină între adevărații credincioși este posibilă doar acolo unde oamenii se întorc înapoi la învățătura apostolilor și unde oamenii în acest timp de sfârșit sunt scoși din toată încurcătura duhovnicească și lasă ca să aibă valabilitate numai Cuvântul lui Dumnezeu, cum a spus poetul cântării:

„Dacă Cuvântul Tău nimic n-ar prețui,
Cum credința mea ar viețui?
Nu-mi pasă de lumi, o mie,
Cuvântul Tău de-l împlinesc, mă-nvie.”

Dacă am înțeles acest lucru, și anume că acești bărbați au vorbit și au scris din însărcinarea lui Dumnezeu și prin inspirația Duhului lui Dumnezeu, atunci vom pricepe ce înseamnă părtășie. Părtășia credincioșilor înseamnă să devenim una prin Isus Hristos, Domnul nostru. La început, ei stăruiau în învățătura apostolilor, părtășia frățească, frângerea pâinii și în rugăciuni; fie ca nouă acum, la sfârșit, aceste patru lucruri care erau la începutul Adunării nou testamentare să ne fie dăruite prin har, astfel ca la sfârșit să fie ca la început.

Filipeni 2:1-2 „*Deci dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare, faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând.*” Să fim una în Duhul, una în aceiași învățătură; nu unul aici și celălalt în altă direcție, ci noi toți să fim atrași de Dumnezeu, să fim învățați de El și să avem aceiași cunoștință așa cum a fost la început părtășia Duhului. Eu mi-o doresc mie și nouă tuturor. Ceea ce a fost pierdut prin căderea în păcat, Dumnezeu a reșezat cu siguranță. Noi știm că Dumnezeu în timpul serii venea în grădină să vorbească acolo cu oamenii. Era o părtășie netulburată, interioară, cu Dumnezeu. Eu mi-o doresc mie și tuturor ca în aceste ultime zile să putem trăi această părtășie restituită.

Așa cum a scris Ioan: părtășia cu noi, nu fără noi, este în același timp părtășia cu Dumnezeu. Nu ne rușinăm să spunem că Domnul în decursul istoriei bisericii a binecuvântat bărbați, i-a însărcinat, i-a trimis și tot așa nu ne este rușine să spunem că Dumnezeu l-a binecuvântat pe fratele Branham în mod deosebit și l-a pus să fie o binecuvântare. Acum, din nefericire, vine întrebarea: câți au fost de părere că fratele Branham a fost binecuvântat, însă pentru faptul că nu aparținea denominațiunii lor a fost văzut ca unul care produce tulburare? Oamenii se adunau în mulțimi mari să vadă darul, însă ei nu au putut trece peste propriul „eu”, ca să primească ceea ce Dumnezeu a vrut să le spună. Ei au vrut părtășie cu Dumnezeu, dar ei au vrut să-l pună deoparte pe acela pe care Dumnezeu l-a trimis cu Cuvântul Său. Ei au vrut această legătură, care de fapt a trebuit mai întâi să fie restituită prin adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, așa cum a putut spune Ioan: „Mesajul pe care noi îl propovăduim l-am auzit de la El.” Nu undeva la picioarele lui Gamaliel, ci mesajul l-am auzit și l-am primit de la El și astfel auzim ce se spune acum.

Părtășia este o conversație, vorbești unul cu altul, faci și altora parte din ceea ce ai, spui cu plăcere ceea ce vrei să spui. Înainte ca noi să putem să vorbim cu Dumnezeu, mai întâi Dumnezeu trebuie să vorbească cu noi, apoi vine răspunsul nostru. Dumnezeu întotdeauna a folosit o gură ca să vorbească cu oamenii. Acela care a vrut să astupe gura folosită de Dumnezeu, nu a mai putut el însuși să deschidă gura. Acest lucru l-au făcut toți cărturarii în zilele lui Isus. Noi o putem citi în Marcu 7:6: „...*Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.*” Cine a fost adus în adevărata părtășie cu Dumnezeu? Numai aceia care au primit cuvântul pentru timpul în care trăiau și Domnul a spus atunci despre aceia care primiseră cuvântul timpului în care trăiau: „*Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește... Cine vă ascultă pe voi, pe Mine mă ascultă.*”

Este necesar un mesaj divin pentru ca să putem fi aduși în părtășie cu Dumnezeu. El vorbește cu noi prin Cuvântul Său, noi suntem copleșiți și străpunși în inimă și apoi vine răspunsul nostru. Întrebarea este: care este răspunsul nostru? În zilele lui Isus, oamenii au trebuit să ia o decizie personală. Când a apărut Ioan Botezătorul, predicând botezul pocăinței, cărturarii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui Ioan. Dar poate că se întreabă cineva dacă este atât de rău faptul că dacă nu-l ascuți pe un bărbat al lui Dumnezeu? Atunci pur și simplu nu mai ești primit de Dumnezeu Da, așa este. Dumnezeu nu a ales vântul ca să propovăduiască Evanghelia, nici stelele sau îngerii, ci El a însărcinat pe oameni să aducă Cuvântul în Numele Lui. Noi credem că cine a ascultat pe proroci, a ascultat pe Dumnezeu și cine nu i-a ascultat pe ei, nu a ascultat pe Dumnezeu. Noi credem că un Ioan a avut un mesaj al lui Dumnezeu și a fost un bărbat trimis de Dumnezeu. Atunci toată lumea religioasă avea tradițiile și ceremoniile ei, dar ei nu ascultau pentru că ceea ce auzeau nu se potrivea gândirii lor, așa ceva nu li se predase în școlile lor.

Iubiților, noi trăim într-un timp al deciziilor, când adevărata părtășie cu Dumnezeu este posibilă numai acolo unde El poate realiza această legătură ca să vorbească poporului Său și găsește niște oameni care iau în serios ceea ce spune El și Îi mulțumesc pentru aceasta. Astfel poate veni răspunsul nostru, fiind de acord și în conformitate cu El, bucurându-ne că El a vorbit.

Să ne întoarcem la fratele Branham; în ceea ce mă privește nu am nevoie de mai multe confirmări, deoarece Dumnezeu a confirmat Cuvântul. Adevărurile biblice

au fost puse din nou pe sfeșnic, făgăduințele pentru ultimele zile au fost aduse la lumină și tainele ascunse au fost făcute cunoscute.

Unii oameni au plăcere să aibă părtașie cu Dumnezeu, mulți se tem că iadul va fi prea fierbinte și de aceea ei vor să meargă cu plăcere în cer, dar nu calcă pe calea lui Dumnezeu și nu deschid ușa inimii lor. Aceștia încearcă după părerea lor proprie, dar așa nu merge. Dumnezeu are o Cale, o țintă, un plan și cine vrea să fie la Dumnezeu trebuie să se lase inclus în acest plan. Nu există o altă posibilitate, să ajungi fericit într-un mod propriu, ci trebuie mers pe Calea divină. Ce a spus Domnul în Evanghelia lui Matei 23:34 *„De aceea, iată vă voi trimite proroci, înțelepți și cărturari. Pe unii îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre și îi veți prigoni din cetate în cetate.”* Cu mare tristețe a trebuit să observăm că întreaga omenire și creștinismul au trecut pur și simplu pe lângă Cuvântul Domnului. Se propovăduiesc răstălmăciri despre Cuvânt și de aceea tocmai acestor oameni li se pare ciudat un mesaj curat, divin. Ei nu-l pot încadra pentru că gândesc prin propria cunoștință. Dumnezeu are nevoie de oameni care "își descălță încălțăminte" (nu mai merg pe calea proprie) și atunci când El vorbește, acești oameni Îl cheamă și cu un respect sfânt se apropie de El.

Părtașia cu Dumnezeu este părtașia cu aceia pe care Dumnezeu i-a folosit ca să ne aducă nouă Cuvântul. Eu sunt mulțumitor pentru privilegiul care l-am avut atunci ca să-l întâlnesc pe acest mare bărbat al lui Dumnezeu și să aud din gura lui Cuvântul lui Dumnezeu. O mie de cărturari și zece mii de farisei ar fi putut să stea pe o parte și pe cealaltă, totuși am știut în inima mea fără să mă forțez sau să mă ostenesc că acesta este un bărbat trimis de Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu dă duhului nostru mărturia, cum zice Scriptura. Cine vorbește despre sine nu este trimis de Dumnezeu, dar acela care este trimis de Dumnezeu vorbește Cuvântul lui Dumnezeu. De aceasta am avut nevoie: de un mesaj profetic.

Au trecut câteva luni de când un redactor al unei reviste creștine a venit în curte la noi. Această revistă este publicată în Germania și în cercurile creștine, iar el tot timpul scrie că omenirea are nevoie de un proroc. Dar bărbatul care vorbește atât de mult despre acest gând și scrie că omenirea are nevoie de un proroc și de un mesaj profetic, nu primește ceea ce a dat Dumnezeu, pentru că nu se potrivește în gândirea lui. Poți da mărturie cu gura, dar să nu primești cu inima și să nu crezi, pentru că nu se potrivește în gândirea proprie. Dumnezeu nu se poate orienta după părerile oamenilor, El trimite robii și prorocii Lui devreme și târziu ca să aducă poporul înapoi la Cuvântul Său și apoi se împlinește ce este scris: *„Cine are urechi, să asculte ce zice Adunărilor Duhul.”*

În acest timp de pe urmă, Dumnezeu ne-a dăruit prin har un mesaj clar și adevărat. Cuvântul Său, ca cuvânt scris, a devenit un cuvânt viu și pentru aceasta suntem mulțumitori. Noi simțim și trăim faptul că Biblia a devenit o carte nouă. Prin ea, Dumnezeu vorbește cu noi, ni se descoperă lucruri care au fost ascunse înainte. *„Dumnezeu a vorbit, cine să nu audă?”* Așa scrie prorocul în Amos 3:8 *„Leul răcnește: cine nu se va speria? Domnul Dumnezeu vorbește: cine nu va proroci?”* Dar cum scrie prorocul Isaia: *„Cine a crezut în ceea ce ni se vestise (Mesajul nostru)? Cine a cunoscut brațul Domnului?”* (Isaia 53:1) Cine crede în mesajul nostru, care este un mesaj divin și cui i s-a descoperit brațul Domnului, așa întreabă prorocul Isaia? În Psalmul 118:16 am citit: *„Dreapta Domnului este înălțată, dreapta*

Domnului câștigă biruința.” Cine va trăi biruința dreptei Domnului? Doar oamenii care se lasă corecțați de Dumnezeu, cei care vin cu respect deplin în prezența Lui și recunosc ceea ce face El acum prin har. Cine s-a ocupat de istoria bisericii știe ce a făcut Dumnezeu în secolele trecute. Cine vrea să știe ce face Dumnezeu acum, acela trebuie să citească ceea ce a făgăduit El că va face acum, pentru a afla ce se împlinește în timpul nostru. Dacă nu avem o făgăduință, ce să așteptăm? Acesta este un lucru foarte important, altfel trecem pe lângă Dumnezeu. Știți ce se întâmplă după aceea? Bisericile apar, fiecare în felul ei, dar avem doar asociații evlavioase creștine, care au părtașie unii cu alții fără ca părtașia cu Dumnezeu să fie acolo. Fie ca Dumnezeu să nu o permită în mijlocul nostru.

Așa cum am accentuat, Cuvântul lui Dumnezeu ajunge la inimile noastre și nu se întoarce înainte ca să aducă rod, împlinind scopul pentru care a fost trimis. Același lucru se întâmplă și cu mesajul acestui ceas. Noi nu vrem să fim o asociație evlavioasă care cântă și visează despre Cer, noi vrem să aparținem aceluia care în aceste zile ascultă mesajul pentru timpul nostru din Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu vorbește prin robii și prooroci Săi și astfel oamenii sunt aduși în legătură cu Dumnezeu. De aceea este făcută această afirmație: părtașia cu noi este în același timp părtașia cu Dumnezeu. Nu o asociație religioasă care crede și învață ce vrea, iar prin aceasta stabilește unitatea. Nu așa, oricum, ci după cum este scris: *„Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în părtașia frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.”* O dedicare deplină pentru Dumnezeu înseamnă să credem ceea ce a spus și a făgăduit Dumnezeu, și astfel suntem aduși în adevărata părtașie cu Dumnezeu.

Fără să judecăm, voi știți că dacă ne uităm în diferite biserici, vedem că mișcări întregi sunt denumite ca părtașii. Părtașie cu cine și cu ce? Este vorba de un singur lucru, ca noi să fim aduși înapoi în părtașie cu Dumnezeu. După cum atunci, la început, prin încălcarea și neascultarea unui singur om față de Cuvântul lui Dumnezeu, părtașia a fost întreruptă, tot așa prin ascultarea unui singur Om, oamenii sunt aduși în părtașie cu Dumnezeu. Cine sunt acești oameni? Aceia pentru care Golgota a devenit o realitate, oameni care au primit și au trăit împăcarea și iertarea prin credința în Isus Hristos, Fiul Lui Dumnezeu. Oameni care după aceea, ca răscumpărați, primesc și cred mesajul din Cuvântul divin și astfel au legătură și părtașie cu Dumnezeu.

În Efeseni 4:12 este scris despre Adunare, despre sfinți: *„...pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătura, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.”* Ce cuvânt minunat, noi nu trăim la începutul reformei, ci la desăvârșire; nu va mai dura mult timp și revenirea lui Isus Hristos va avea loc. Nu putem pune mereu temelia învățăturilor începătoare, ci trebuie să înaintăm spre desăvârșire. Dumnezeu o face în așa fel ca toți care trebuie să-I aparțină, să Îl creadă din inimă, să aibă încredere și să primească tot ceea ce a spus El. Este foarte simplu să crezi ceea ce a spus și a făcut Dumnezeu în trecut. Noi trăim astăzi și când auzim vocea Lui să nu ne împietrim inimile, ci să ascultăm ceea ce spune El. Fiecare generație are un astăzi, pentru noi

astăzi este acum. Atunci când auzim vocea Lui, dacă auzim Cuvântul Lui avem putem să ne deschidem inimile. Noi nu auzim și nu ascultăm de ceea ce spun oamenii, ci ceea ce a spus Dumnezeu.

Eu doresc să închei cu două versete, un verset din Noul Testament și celălalt din Vechiul Testament. Din Galateni 6:14: „*În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu față de lume!*” Voi citi imediat mai departe. Nu altă laudă decât lauda crucii lui Isus Hristos. Noi știm ce este spus prin aceasta: lucrarea a fost desăvârșită prin ceea ce s-a întâmplat pe Golgota. Acolo am primit har, El ne-a împăcat cu Sine Însuși, acolo El ne-a iertat. Noi nu vrem să ne lăudăm cu altceva decât așa cum spune cuvântul Scripturii: „*Cine vrea să se laude, să se laude cu Domnul.*”

Citesc versetul 15-16: „*Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o făptură nouă. Și peste toți cei ce vor umbla după dreptarul acesta și peste Israelul lui Dumnezeu să fie pace și îndurare!*” Acela care mai târziu a fost numit Israel, înainte a fost Iacov un amăgitor, un nimic. Dintr-o dată Iacov s-a întâlnit cu Domnul și s-a luptat cu El până a răsărit soarele și a devenit Israel, printr-o trăire. Același lucru și aceeași trăire trebuie să o avem și noi. Aici este vorba despre Israelul lui Dumnezeu, despre acei oameni care L-au trăit pe Dumnezeu, a căror viață a fost schimbată printr-o lucrare nouă de răscumpărare. Dacă este cineva în Hristos atunci el este o creație nouă, lucrurile vechi au trecut și totul a devenit nou. Așa scrie Pavel în 2 Corinteni capitolul 5. Aceasta este întrebarea: este cineva în Hristos? Numai așa este cineva o făptură nouă, nu tăierea ori netăierea împrejur, nu cearta despre una sau alta, ci totul începe cu trăirea ta și a mea cu Dumnezeu. Nu cu cunoștința cu care să ne umplem capul, ci cu o inimă care a primit o viață nouă, divină. Importantă este făptura nouă și toți care umblă după această unitate de măsură, peste aceia vine pacea lui Dumnezeu.

Vreau să citesc acum făgăduința din Vechiul Testament, un anunț minunat pe care l-a dat Dumnezeu prin prorocul Moise. Deuteronom 30:6: „*Domnul Dumnezeul tău îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale și vei iubi pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești. Domnul Dumnezeul tău, va face ca toate aceste blestemuri să cadă peste vrăjmașii tăi, peste cei care te vor urî și te vor prigoni. Și tu, te vei întoarce la Domnul, vei asculta de glasul Lui și vei împlini toate aceste porunci pe care ți le dau astăzi. Domnul Dumnezeul tău, te va umplea de bunătăți, făcând să propășească tot lucrul mâinilor tale, rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău; căci Domnul se va bucura din nou de fericirea ta, cum se bucura de fericirea părinților tăi, dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău, păzind poruncile și rânduielile Lui scrise în cartea aceasta a legii, dacă te vei întoarce la Domnul Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău.*”

Un cuvânt din Vechiul Testament, deja acolo era vorba de pocăință. O pocăință din toată inima, o pocăință dăruită de Dumnezeu. Sunt multe feluri de pocăințe, o pocăință sub influența unui evanghelist sau de un fel sau altul. Dumnezeu caută oameni care trăiesc pocăința cu El, o întoarcere de pe calea largă pe calea îngustă. O verificare interioară și o întoarcere la Dumnezeu, o legătură pe care a făcut-o și a

restituit-o El. Deci, toți aceia care umblă după această unitate de măsură, care au străpuns într-o viață nouă cu Dumnezeu.

Cântăreții au cântat atât de frumos, că cine nu este născut din nou în veci va fi pierdut. Ce adevăr, ce cuvânt este la baza acestei afirmații? Ioan 3:3: „*Drept răspuns Isus i-a zis: "Adevărat, adevărat îți spun că dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu."* O, cât de mult dorim fiecare să intre în slavă! Dumnezeu ne-a arătat calea și ne-a pregătit-o, ne-a întins mâna împăcării și a dăruit pace celor de aproape și celor de departe. Zidul de despărțire și dușmănie a fost dat la o parte și legătura cu El a fost restituită, părtășia cu Dumnezeu și unii cu alții. O părtășie de la Dumnezeu prin Cuvânt și prin Duh, o legătură și o părtășie cu Dumnezeu. Astfel formăm noi părtășia celor sfințiți în Hristos și pentru aceasta Domnul să ne ajute să nu fim numai o adunare, ci Adunarea lui Isus Hristos, neprihănită prin El și sfințiți în adevărul Său, oameni care am fost aduși în legătură cu El. Această părtășie divină o avem și unii cu alții. Părtășia cu Dumnezeu este părtășia cu toți aceia care au fost născuți din Dumnezeu și este în același timp o părtășie cu toți aceia care au auzit și primit Cuvântul lui Dumnezeu. Ei alcătuiesc părtășia sfinților care stăruie în rugăciuni, în frângerea pâinilor și în învățătura apostolilor. Dacă dorința noastră este după aceste lucruri, atunci pacea și îndurarea lui Dumnezeu va veni peste noi toți, iar eu cred din toată inima că Dumnezeu cu acest scop ne-a chemat să ne adunăm, pentru ca în aceste ultime zile El încă odată să poată vorbi și lucra. El a știut că sunt oameni care vor asculta ceea ce va spune El, iar noi avem dreptul să aparținem acestora. Amin.

Să ne ridicăm în picioare și să cântăm cântarea „Așa cum sunt la Tine vin.” Așa trebuie să o facem și noi. [Se cântă cântarea.]

Câți doresc din inimă această părtășie cu Dumnezeu și unii cu alții? Eu știu că aceasta este dorința din inima noastră. Să mai cântăm odată „Așa cum sunt la Tine vin.”

Ne aplecăm capetele, rămânem în rugăciune, ne cercetăm înaintea lui Dumnezeu care ne vede și ne cunoaște. Am primit Cuvântul Său și am crezut mesajul divin și prin aceasta am confirmat că Dumnezeu este adevărat și a vorbit cu noi. Suntem noi mulțumitori pentru toți robii, prorocii și fiecare voce pe care Dumnezeu a folosit-o pentru ca Cuvântul Lui să ajungă la noi? Suntem mulțumitori pentru Golgota și ceea ce s-a întâmplat acolo? Vrem să rugăm pe Dumnezeu să facă ceva nou în viața noastră prin puterea sângelui, Cuvântului și a Duhului Său; pentru ca dintr-un Iacov să devenim un Israel, ca să devenim oameni noi printr-o trăire cu Dumnezeu, pentru ca sămânța divină a cuvântului să iasă la iveală și prin aceasta o viață divină să fie descoperită în noi și prin noi, astfel ca acum, la sfârșitul timpului de har, să fim ceva spre lauda Domnului nostru. Oameni care au părtășie cu El și unii cu alții în rugăciune, frângerea pâinii, învățătura apostolilor. Oameni care nu sortează ceea ce vor și ceea ce nu vor să creadă, ci oameni care cred fiecare cuvânt, îl primesc mulțumesc și din inimă pentru acesta.

Dacă astăzi sunt în mijlocul nostru persoane cărora le este nouă această propovăduire, credeți-ne, avem doar o singură dorință, să fim confirmați de Dumnezeu. Doar dintr-o singură carte citim, Biblia și doar un singur cuvânt îl credem, Cuvântul lui Dumnezeu; doar un mesaj pe care îl auzim, acela pe care El ni l-a adresat

în aceste zile, cuvântul descoperit și făgăduit pentru timpul nostru. Dumnezeu să ne dăruiască har tuturor pentru aceasta.

Acum, când avem capetele aplecate, vreau să vă întreb, dacă este cineva aici care vrea să-și dedice viața Domnului? Atunci să ridice mâna și cu plăcere ne vom ruga pentru voi! Mulțumesc, mulțumesc. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Un suflet prețuiește mai mult decât toată lumea. Domnul încă mai cheamă, mai avertizează și mai vorbește. Să ne rugăm împreună.

Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumesc din inimă pentru harul și Cuvântul Tău, pentru lucrarea Duhului Tău cel Sfânt. Iubitule Domn, Tu ai restituit părtășia cu Tine. O, Dumnezeule Tu ai dat făgăduințe și le-ai și împlinit. Zidul, dușmănia, ai dat-o la o parte și pacea celor apropiați și celor de departe le ai adus-o. Ai dăruit posibilitatea ca o viață nouă să fie descoperită în noi. O creație nouă adusă la exprimare prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu. Credinciosule Dumnezeu, Te rugăm împreună pentru toți cei iubiți care și-au ridicat mâinile. Ei vor să-Ți slujească și să devină proprietatea Ta, ei vor să Te trăiască, credinciosule Dumnezeu Te rugăm dăruiește lor și nouă har, iartă-i pe ei și pe noi, ajută-i pe ei și pe noi. Iubitule Domn, acum la sfârșit, să restitui prin har această părtășie interioară. Ia tot ce întristează și ce deranjează, tot ce ne stă în cale, iubite Domn, să fie date la o parte. Fie ca noi toți să recunoaștem aceste lucruri și de bună voie să le dăm la o parte, pentru ca noi, într-o părtășie netulburată, să putem trăi cu Tine și unii cu alții. O, Doamne, ceea ce nouă ni se pare imposibil, la Tine și aceluia ce crede, totul este posibil. Așa Te rugăm împreună, fie ca Tu să restitui totul și să aduci înapoi totul în starea originală. Credinciosule Domn, Tu ai făgăduit-o, Tu o vei face, Tu în timpul nostru într-un mod deosebit ai pus pe sfeșnic Cuvântul Tău. L-ai folosit pe cel mai simplu om pe care puteai să-l găsești, ai pus mâna Ta peste el și Duhul L-ai turnat în inima lui pentru ca prin inspirație să pună din nou pe sfeșnic Cuvântul Tău. Iubitule Domn, părtășia noastră este cu Tine și cu toți aceia care au primit, au ascultat și au crezut Cuvântul Tău. Fă această părtășie mai interioară, fă-o în scurt timp, confirmă Cuvântul Tău și încă odată lasă biruința dragostei Tale divine să se descopere până la desăvârșirea Adunării Tale Mireasă. Credinciosule Domn, ce ai început vei duce la bun sfârșit, noi o credem și dinainte Îți mulțumim căci dreapta Ta este înălțată, dreapta Ta câștigă biruința, dreapta Ta face lucruri puternice și în zilele noastre. Haleluiah!

O, Dumnezeule, Îți mulțumesc că am fost transpuși în această părtășie divină, nu o închipuire evlavioasă, nu o forțare, ci născuți din Cuvântul Tău. Dumnezeule, toți care umblă după această unitate de măsură, după această ordine divină, peste aceștia să vină pacea și binecuvântarea lui Dumnezeu. Fie ca în viețile noastre să devină o realitate, spre cinstea și lauda Numelui Tău. Amin.

Eu cred că azi m-am lungit puțin. Să mai cântăm o cântare. Numai Tu, Isuse ești Acela care îmi astâmpără dorința inimii, care o umple cu pace și mântuire. Cine are dorința să aibă părtășie cu Dumnezeu și unii cu alții?

Într-un duh de rugăciune am cântat cântarea și credem că Dumnezeu a ascultat-o și ne va dăruia această părtășie. Să ne ridicăm în picioare pentru rugăciunea de încheiere. Poate că totuși unul dintre frați se simte îndemnat să mulțumească lui Dumnezeu.

Tată ceresc, împreună Îți mulțumim pentru tot. O, Dumnezeule dacă am putea enumera ar fi mult, pentru că lucruri mari ai făcut în viețile noastre. Dumnezeule, Te

rog pentru aceia care au exprimat rugăciunile. Cuvântul Tău încă mai este viu și proaspăt, are efect, străpunge, desparte duhul și sufletul, oasele și trupul. Doamne, Îți mulțumim pentru aceasta. Acest Cuvânt este mesajul pe care îl purtăm în întreaga lume. O, Dumnezeule, Îți aducem mulțumire că Tu ai avut bărbați care au putut spune „*ceea ce mâinile noastre au pipăit, ce urechile noastre au auzit, ce ochii noștri au văzut cu privire la Cuvântul vieții aceea v-am propovăduit vouă, pentru ca voi să aveți părtașie cu noi.*” O, Dumnezeul meu, părtașie cu Tine și unii cu alții. Iubitule Domn, Îți aducem mulțumiri că bărbați călăuziți de Duhul Sfânt au vorbit din partea Ta. Îți aducem mulțumire că ne-ai dăruit prin har legătura cu Tine și cu Cuvântul Tău. Noi credem că ceea ce ei au propovăduit și ceea ce Tu le-ai încredințat corespunde întrutotul. Iubitule Domn, împreună avem rugăminte ca să dăruiești tuturor o pocăință biblică, o naștere din nou biblică, un botez cu Duhul Sfânt biblic. O, Doamne, o înnoire biblică, zidește Adunarea Ta care nu va putea fi biruită de porțile iadului. Credinciosule Domn, dreapta Ta rămâne înălțată, face lucruri puternice și câștigă biruința.

Te rog fii și cu mine în călătoriile care stau înaintea mea, binecuvântează pe toate continentele, în întreaga lume și Te rugăm trimite lucrători pe câmpul de lucru, pentru că recolta este mare și grâul este copt. Fie ca grâul să fie adus înăuntru, în hambar spre cinstea Numelui Tău și eu Ție Îți mulțumesc pentru această după-amiază și Te rog ca binecuvântare, harul și pacea Ta să fie cu noi toți în Numele lui Isus Hristos. Amin!